

Névadónk, Szent Rókus élete

Szent Rókus az orvosok és kórházak védőszentje. Ifjú zarándokként, bottal a kezében, kenyeret hozó kutyával, lábán pestises keléssel, a vállán vörös kereszttel ábrázolják. Rozáliával és Sebestyénnel együtt ők a "pestises szentek". Ünnepe: augusztus 16. A Rókus név a Roch- (erős) kezdetű germán nevek önállósult német becézője, latinosan: Rochus. Szent Rókus Franciaországban, Montpellier -ben született 1345 körül, és 1376 táján Angerában (Lombardia) halt meg. Rövid élete szinte folytonos zarándoklat, útonlét volt. Édesapja János, a város ura, édesanyja, Libera, fiukat már születése előtt Krisztus szolgálatára szánták. Mellkasának bal oldalán vörös, kereszt alakú anyajegy látszott. A szülők csodálkoztak a dolgon és áldották érte az Urat. Már nagyobb gyermek volt, mikor édesapja meghalt. A végrendeletét szóban hagyta fiára: "Először: miként tanultad, szüntelenül Jézus Krisztusnak szolgálj. Másodszor: ne feledkezz meg a szegényekről, az özvegyekről és az árvákról. Harmadszor: rád bízom vagyonomat, hogy jó célra használd. Negyedszer: adj otthont a nyomorultaknak és a szegényeknek." S ő, atyja végrendeletét szó szerint végrehajtotta. Ezután, már a ferences harmadrend tagjaként, elhagyta hazáját. Piacenzába érve látta, hogy a városban súlyos járvány tombol. Rókus a betegek között dolgozva mindent megáldott, és félelem nélkül gondozta a betegeket, akik szentként fogadták, mert tapasztalták, hogy gyógyulást hoz nekik. Házukban kereste fel a betegeket, megjelölte őket homlokukon a kereszt jelével, és így, érintéssel meggyógyította őket. Rómába is dögvész idején érkezett. Egy bíborost is meggyógyított keresztjelével, ám a bíborosnak a kereszt a homlokára vésődött, s haláláig láthatóan viselte azt.

Egyszer aztán, ismét Piacenzában, ő is megbetegedett. A "hálás" polgárok ezért kiűzték a városból. Egy közeli erdőben húzta meg magát, ahol egy kutya megtalálta, s a legenda szerint kenyeret vitt neki és a gazdáját is odavezette. Végül Isten segítségével Rókus meggyógyult, de később egy szerencsétlen véletlen folytán Angera város katonái elfogták, s mint kémet vitték uruk elé. Börtönbe vetették, öt évig ott élt. Mikor közel érezte halálát, kérte a börtönőrt, hogy hívjon hozzá papot, aki meggyóntatja. Ez után ájtatos imádságban azt kérte Istentől, hogy azok a keresztények, akik Jézus nevében áhítattal megemlékeznek róla, szabaduljanak meg a betegségtől. Amikor imádságát befejezte, kilehelte lelkét. Már holtan találták börtönében, amely csodálatos fényben sugárzott. Fejénél és lábánál egy-egy nagy gyertya égett, feje alatt egy táblát találtak, melyen aranybetűkkel írva állt: Isten meghallgatta, amit a betegek számára kért. Az írásból kiderült Rókus neve és származása is. Amikor a város urának felesége meghallotta a hírt, felismerte, hogy az unokája volt. Amikor a temetésre előkészítették, ráismert a rokonság is a mellkasán látható kereszt alakú, vörös anyajegyéről. Fájdalommal és bűnbánattal telve temették el.